

Benet XVI amb els joves a Sydney

Dins d'un mes, Benet XVI es trobarà amb milers de joves a Sydney amb motiu de la XXIII Jornada Mundial de la Joventut 2008. Recordem el missatge que va donar als joves a l'estiu passat per preparar-se per aquest esdeveniment.

14/06/2008

«Amb la vinguda l'Esperit Sant damunt vostre, rebreu una força que us farà testimonis meus» (Ac 1,8)

Estimats joves:

1. La XXIII Jornada Mundial de la Joventut

Recordo sempre amb gran alegria els moments que varem passar junts a Colònia, el mes d'agost de 2005. Al final d'aquella manifestació inoblidable de fe i d'entusiasme, que m'ha deixat una forta empremta a l'esperit i al cor, us vaig citar per a la pròxima trobada, que tindrà lloc a Sydney el 2008. Serà la XXIII Jornada Mundial de la Joventut i tindrà com a tema: **«Amb la vinguda l'Esperit Sant damunt vostre, rebreu una força que us farà testimonis meus»** (Ac 1,8). El fil conductor de la preparació espiritual per a la trobada a Sydney és l'Esperit Sant i la missió. L'any 2006 ens vam parar a meditar sobre l'Esperit Sant com *l'Esperit de veritat* ; el 2007 vam voler descobrir-lo més profundament com a *Esperit d'amor* , per tal d'encaminar-nos cap

a la Jornada Mundial de la Joventut 2008, en què reflexionarem sobre *l'Esperit de fortalesa* i de testimoniatge, que ens dóna el valor de viure l'Evangeli i l'audàcia de proclamar-lo. Per a això, és fonamental que cadascú de vosaltres, joves, en la pròpia comunitat i amb els educadors, reflexioni sobre aquest protagonista de la *història* de la salvació que és l'Esperit Sant o Esperit de Jesús, per tal d'assolir aquestes fites altes: reconèixer la identitat veritable de l'Esperit, escoltant sobretot la Paraula de Déu en la Revelació de la Bíblia; prendre una consciència lúcida de la seva presència viva i constant en la vida de l'Església; redescobrir en particular que l'Esperit Sant és com l'«ànima», l'alè vital de la vida cristiana gràcies als sagraments de iniciació en ella: baptisme, confirmació i eucaristia, i així poder anar madurant en una comprensió de Jesús cada vegada més profunda i

joiosa i, al mateix temps, fer una aplicació eficaç de l'Evangelí a l'alba del tercer mil·lenni. De bon grat us ofereixo amb aquest missatge un motiu de reflexió perquè l'aneu aprofundint al llarg d'aquest any de preparació i amb ell verifiqueu la qualitat de la vostra fe en l'Esperit Sant, la retrobeu si l'heu extraviada, l'afermeu si se us ha afeblit, la degusteu com a companyia del Pare i del Fill Jesucrist, gràcies precisament a l'obra indispensable de l'Esperit Sant. No oblideu mai que l'Església – més encara, la humanitat mateixa –, que està entorn vostre i us esguarda en el vostre futur, espera molt de vosaltres, joves, perquè vosaltres teniu dins vostre el do suprem del Pare, l'Esperit de Jesús.

2. La promesa de l'Esperit Sant a la Bíblia

L'escolta atenta de la Paraula de Déu sobre el misteri i l'obra de l'Esperit

Sant ens obre al coneixement coses grans i estimulants que resumeixo en els punts següents.

Poc abans de l'ascensió, Jesús va dir als deixebles: «I jo enviaré damunt vostre la promesa del meu Pare» (Lc 24,49). Això es va complir el dia de la Pentecosta, quan estaven reunits en oració al Cenacle amb la Mare de Déu. L'efusió de l'Esperit Sant sobre l'Església naixent va ser l'acompliment d'una promesa de Déu més antiga encara, anunciada ja i preparada a l'Antic Testament.

Així, doncs, ja des de les primeres pàgines, la Bíblia evoca l'esperit de Déu com un vent que «planava sobre les aigües» (cf. Gn 1,2) i precisa que Déu va insuflar en l'home un alè de vida (cf. Gn 2,7) i així li va infondre la vida mateixa. Després del pecat original, l'esperit vivificant de Déu s'ha anat manifestant en ocasions diverses en la història dels homes,

suscitant profetes que han incitat el poble elegit a retornar a Déu i a observar els manaments. En la cèlebre visió del profeta Ezequiel, Déu fa reviure amb el seu esperit el poble d'Israel, representat amb «ossos secs» (cf. 37,1-14). Joel profetitza una «efusió de l'esperit» sobre tot el poble, sense excloure a ningú: «Després d'això –escriu l'autor sagrat–, jo abocaré el meu esperit sobre tot ésser de carn... Fins sobre els esclaus» (Jl. 3,1-2).

En la «plenitud del temps» (cf. Ga 4,4), l'àngel del Senyor anuncia a la Verge de Natzaret que l'Esperit Sant, «poder de l'Altíssim», vindrà sobre Ella i la cobrirà amb la seva ombra. El qui naixerà d'Ella serà sant i l'anomenaran Fill de Déu (cf. Lc 1,35). Segons l'expressió del profeta Isaïes, sobre el Messies reposarà l'Esperit del Senyor (cf. 11,1-2; 42,1). Jesús reprèn precisament aquesta profecia a l'inici del seu ministeri

públic a la sinagoga de Natzaret:
«L'Esperit del Senyor –va dir davant la sorpresa dels presents–, és sobre meu, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar el missatge joiós als desventurats, a anunciar als captius la llibertat i als cecs el recobriment de la vista; a posar en llibertat els oprimits i proclamar un any de gràcia del Senyor.» (Lc 4,18-19; cf. Is 61,1-2). Adreçant-se als presents, s'atribueix a si mateix aquestes paraules profètiques quan afirma: «Avui s'ha complert aquesta escriptura que acabeu de sentir». (Lc 4,21). I novament, abans de la mort a la creu, anuncia diverses vegades als deixebles la vinguda de l'Esperit Sant, el «consolador», la missió del qual serà donar testimoniatge d'Ell i assistir els creients, ensenyar-los i conduir-los cap a la veritat sencera (cf. Jo 14,16-17.25-26; 15,26; 16,13).

3. Pentecosta, punt de partida de la missió de l'Església

La tarda del dia de la resurrecció, Jesús, es va aparèixer als deixebles, «va bufar damunt d'ells i els digué: “Rebeu l'Esperit Sant”» (Jo 20,22).

L'Esperit Sant es va posar sobre els apòstols amb més força encara el dia de la Pentecosta: «I tot d'una se sentí del cel una remor com d'una ventada impetuosa que es girés—es llegeix en els Actes dels apòstols—, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Els aparegueren unes llengües com de foc, que es destriaren i es posaren sobre cada un d'ells» (Ac.2,2-3).

L'Esperit Sant va renovar interiorment els apòstols, revestint-los d'una força que els va fer audaços per anunciar sense por: «Crist ha mort i ha ressuscitat!» Lliures de tot temor, van començar a parlar clarament (cf. Ac 2,29; 4,13; 4,29.31). De pescadors atemorits es van convertir en missatgers valents de l'Evangeli. Els seus enemics no van saber entendre que homes «sense

instrucció ni cultura» (cf. Ac 4, 13) fossin capaços de demostrar tant valor i de suportar les contrarietats, els sofriments i les persecucions amb alegria. Res no els podia aturar. Als qui intentaven reduir-los al silenci, els responien: «Nosaltres no podem deixar de dir allò que hem vist i sentit»» (Ac 4,20). Així va néixer l'Església, que des del dia de la Pentecosta no ha deixat d'estendre la Bona Notícia «de cap a cap de la terra» (Ac 1,8).

4. L'Esperit Sant, ànima de l'Església i principi de comunió

Però per comprendre la missió de l'Església hem de retornar al Cenacle, on els deixebles s'havien reunit (cf. Lc 24,49), pregant amb Maria, la «Mare», esperant l'Esperit promès. Tota comunitat cristiana s'ha d'inspirar constantment en aquesta icona de l'Església naixent. La fecunditat apostòlica i missionera no

és el resultat principalment de programes i mètodes pastorals sàviament elaborats i «eficients», sinó el fruit de l'oració comunitària incessant (cf. Pau VI, exhort. apost. *Evangelii nuntiandi*, 75). L'eficàcia de la missió pressuposa, a més, que les comunitats estiguin unides, que tinguin «un sol cor i una sola ànima» (cf. Ac 4,32), i que estiguin disposades a donar testimoniatge de l'amor i l'alegria que l'Esperit Sant infon en els cors dels creients (cf. Ac 2, 42). El servent de Déu Joan Pau II va escriure que, abans que l'acció, la missió de l'Església és testimoniatge i irradiació (cf. enc. *Redemptoris missio*, 26). Així succeïa a l'inici del cristianisme, quan, com escriu Tertul·lià, els pagans es convertien veient l'amor que hi havia entre els cristians: «Mireu –diuen– com s'estimen entre ells» (cf. *Apologètic*, 39,7).

Concloent aquesta ràpida mirada a la Paraula de Déu a la Bíblia, us convido a observar que l'Esperit Sant és el do més gran que Déu fa a l'home, el testimoniatge suprem de l'amor per nosaltres, un amor que s'expressa concretament com un «sí a la vida» que Déu vol per a cadascuna de les seves criatures. Aquest «sí a la vida» troba la forma plena en Jesús de Natzaret i en la seva victòria sobre el mal per mitjà de la redempció. En aquest sentit, no oblidem mai que l'Evangeli de Jesús, precisament gràcies a l'Esperit, no és una mera constatació, sinó que vol ser «bona notícia per als pobres, llibertat per als oprimits, vista per als cecs...». És el que es va manifestar amb força el dia de la Pentecosta, en què es va convertir en gràcia i en tasca de l'Església envers el món, la seva missió prioritària.

Nosaltres som els fruits d'aquesta missió de l'Església per obra de

l'Esperit Sant. Portem dins nostre aquest segell de l'amor del Pare en Jesucrist que és l'Esperit Sant. No ho oblidem mai, perquè l'Esperit del Senyor es recorda sempre de cadascú de nosaltres i vol suscitar en el món, especialment per mitjà de vosaltres, els joves, el vent i el foc d'una Pentecosta nova.

5. L'Esperit Sant, «mestre interior»

Estimats joves, l'Esperit Sant continua actuant amb poder en l'Església també avui, i els fruits són abundants en la mesura que estem disposats a obrir-nos a la seva força renovadora. Per això, és important que cadascú de nosaltres el conegui, entri en relació amb Ell i es deixi guiar per Ell. Però aquí sorgeix naturalment una pregunta: Qui és per a mi l'Esperit Sant? Per a molts cristians, continua essent el «gran desconegut». Per això, com a preparació per a la pròxima Jornada

Mundial de la Joventut, he volgut convidar-vos a aprofundir en el coneixement personal de l'Esperit Sant. En la professió de fe proclamem: «Crec en l'Esperit Sant, Senyor que infon la vida, que procedeix del Pare i del Fill» (Credo nicenoconstantinopolità). Sí, l'Esperit Sant, Esperit d'amor del Pare i del Fill, és font de vida que ens santifica, «perquè l'amor de Déu ha estat vessat en els nostres cors per l'Esperit Sant que ens fou donat» (Rm 5,5). Però no n'hi ha prou a conèixer-lo; cal acollir-lo com a guia de les nostres ànimes, com el «Mestre interior» que ens introdueix en el Misteri trinitari, perquè només Ell pot obrir-nos a la fe i permetre'ns viure-la cada dia en plenitud. Ell ens impulsa cap als altres, encén en nosaltres el foc de l'amor, ens fa missioners de la caritat de Déu.

Sé prou bé que vosaltres, joves, porteu al cor una gran estima i amor

per Jesús, i que el voleu trobar i parlar amb Ell. Doncs bé, recordeu que precisament la presència de l'Esperit en nosaltres testifica, constitueix i construeix la nostra persona sobre la Persona mateixa de Jesús crucificat i ressuscitat. Per tant, tinguem familiaritat amb l'Esperit Sant si volem tenir-la amb Jesús.

6. Els sagraments de la confirmació i de l'eucaristia

Però –dieu–, com ens podem deixar renovar per l'Esperit Sant i créixer la nostra vida espiritual? La resposta ja la sabeu: mitjançant els sagraments, perquè la fe neix i s'envigoreix en nosaltres gràcies als sagraments, sobretot els de la iniciació cristiana: el baptisme, la confirmació i l'eucaristia, que són complementaris i inseparables (cf. *Catecisme de l'Església catòlica*, 1285). Aquesta veritat sobre els tres sagraments que són a l'inici del

nostre ésser cristians potser és desatesa en la vida de fe de no pocs cristians, per als quals aquests són gestos del passat, sense cap repercussió real en l'actualitat, com arrels sense saba vital. Passa que després de rebre la confirmació molts joves s'allunyen de la vida de fe. I també hi ha joves que ni tan sols reben aquest sagrament. Tanmateix, és amb els sacraments del baptisme, de la confirmació i, després, de manera constant, de l'eucaristia, que l'Esperit Sant ens fa fills del Pare, germans de Jesús, membres de la seva Església, capaços d'un veritable testimoniatge de l'Evangelí, beneficiaris de l'alegria de la fe.

Us convido, doncs, a reflexionar sobre el que aquí us escric. Avui és especialment important redescobrir el sagrament de la confirmació i retrobar el valor que té per al nostre creixement espiritual. Qui ha rebut els sacraments del baptisme i de la

confirmació ha de recordar que s'ha convertit en «temple de l'Esperit»: Déu habita en ell. Que sigui sempre conscient d'això i faci que el tresor que duu a dintre produeixi fruits de santedat. Qui està batejat, però no ha rebut encara el sagrament de la confirmació, que es prepari per a rebre'l sabent que així es convertirà en un cristià «ple», perquè la confirmació perfecciona la gràcia baptismal (cf. *ibíd.* , 1302-1304). La confirmació ens dóna *una força especial* per testimoniar i glorificar Déu amb tota la nostra vida (cf. *Rm* 12,1); ens fa íntimament conscients de la nostra pertinença a l'Església, «Cos de Crist», del qual tots som membres vius, solidaris els uns amb els altres (cf. *1 Co* 12,12-25). Tot batejat, deixant-se guiar per l'Esperit, pot fer la seva pròpia aportació a l'edificació de l'Església gràcies als *carismes* que Ell ens dóna, perquè «a cadascú li és donada la manifestació de l'Esperit en bé de tots» (*1 Co* 12,7).

I quan l'Esperit actua produeix en l'ànima els seus fruits, que són «caritat, joia, pau, paciència, benignitat, bondat, fidelitat, dolcesa, templança» (*Ga* 5,22). A tots els joves com vosaltres que no hagin rebut la confirmació els convido cordialment a preparar-se a rebre aquest sagrament, amb l'ajuda dels seus sacerdots. És una ocasió especial de gràcia que el Senyor us ofereix: no la deixeu escapar!.

Voldria afegir aquí unes paraules sobre l'Eucaristia. Per créixer en la vida cristiana, cal alimentar-se del Cos i de la Sang de Crist. En efecte, hem estat batejats i confirmats en vista de l'Eucaristia (cf. *Catecisme de l'Església catòlica* , 1322; exhort. apost. *Sacramentum caritatis* , 17). Com a «font i cimal» de la vida eclesial, l'Eucaristia és una «Pentecosta perpètua», perquè cada vegada que celebrem la Santa Missa rebem l'Esperit Sant que ens uneix

més profundament a Crist i ens transforma en Ell. Estimats joves, si participeu freqüentment en la celebració eucarística, si consagreu una mica del vostre temps a l'adoració del Santíssim Sagrament, a la font de l'amor, que és l'Eucaristia, us arribarà aquesta joiosa determinació de dedicar la vida a seguir les pautes de l'Evangelí. Al mateix temps, experimentareu que, on no arriben les nostres forces, l'Esperit Sant ens transforma, ens satisfà de la seva força i ens fa testimonis plens de l'ardor missioner de Crist ressuscitat.

7. La necessitat i la urgència de la missió

Molts joves esguarden la vida amb aprensió i es plantegen molts interrogants sobre el futur. Es pregunten amb preocupació: Com inserir-se en un món marcat per tants sofriments i injustícies, i tan

greus? Com reaccionar davant l'egoisme i la violència que a vegades sembla que prevalen per damunt de tot? Com donar sentit ple a la vida? Com contribuir perquè els fruits de l'Esperit que hem recordat abans –«caritat, joia, pau, paciència, benignitat, bondat, fidelitat, dolcesa, temprança» (n. 6)– inundin aquest món ferit i fràgil, i sobretot el món dels joves? En quines condicions l'Esperit vivificant de la primera creació i, sobretot, de la segona creació o redempció, es pot convertir en l'ànima nova de la humanitat? No oblidem que, com més gran és el do de Déu –i el de l'Esperit de Jesús és el màxim–, tant més ho és la necessitat del món de rebre'l i, en conseqüència, és més gran i apassionant la missió de l'Església de donar-ne un testimoni atorgat creïble.

I vosaltres, joves, amb la Jornada Mundial de la Joventut, doneu d'alguna manera testimoni de voler

participar en aquesta missió. En aquest sentit, estimats amics, us he de recordar aquí algunes veritats crucials sobre les quals meditar. Novament us repeteixo que només Crist pot satisfer les aspiracions més íntimes del cor de l'home; només Ell és capaç d'humanitzar la humanitat i conduir-la a la seva «divinització». Amb la força del seu Esperit, Ell infon en nosaltres la caritat divina, que ens fa capaços d'estimar el proïsme i es disposa a posar-nos al seu servei. L'Esperit Sant il·lumina, revelant Crist crucificat i ressuscitat, i ens indica el camí per assemblem-nos més a Ell, per ser precisament «expressió i instrument de l'amor que emana d'Ell» (enc. Deus caritas est, 33). I qui es deixa guiar per l'Esperit comprèn que posar-se al servei de l'Evangeli no és una opció facultativa, ja que adverteix la urgència de transmetre als altres aquesta Bona Notícia. No obstant això –cal recordar-ho una vegada

més–, només podem ser testimonis de Crist si ens deixem guiar per l'Esperit Sant, que és «l'agent principal de l'evangelització» (cf. *Evangelii nuntiandi*, 75) i «el protagonista de la missió» (cf. *Redemptoris missio*, 21).

Estimats joves, com han reiterat tantes vegades els meus venerats predecessors Pau VI i Joan Pau II, anunciar l'Evangelí i testimoniar la fe és avui més necessari que mai (cf. *Redemptoris missio*, 1). Algú pot pensar que presentar el tresor preciós de la fe a les persones que no la comparteixen significa ser intolerants amb ells, però això no és així, perquè proposar Crist no significa imposar-lo (cf. *Evangelii nuntiandi*, 80). A més, dotze apòstols, ara fa dos mil anys, van donar la vida perquè Crist fos conegut i estimat. D'aleshores ençà, l'Evangelí es continua difonent al llarg dels temps gràcies a homes i dones animats pel

mateix fervor missioner. Per tant, també avui es necessiten deixebles de Crist que no escatimin temps ni energies per servir l'Evangelí. Es necessiten joves que es deixin abrutar per l'amor de Déu i que responguin generosament a la crida urgent, com ho han fet tants joves beats i sants del passat i també de temps més propers als nostres. En particular, us asseguro que l'Esperit de Jesús us convida avui a vosaltres, joves, a ser portadors de la bona notícia de Jesús als vostres coetanis. La dificultat indubtable que troben els adults per tractar de manera comprensible i convincent amb l'àmbit juvenil pot ser un signe amb el qual l'Esperit us vol impulsar a vosaltres, joves, perquè us feu càrrec d'aquesta tasca. Vosaltres coneixeu l'idealisme, el llenguatge i també les ferides, les expectatives i, alhora, el desig de benestar dels vostres coetanis. Teniu davant vostre l'extens món dels afectes, de la feina,

de la formació, de les expectatives, del sofriment juvenil... Que cadascú de vosaltres tingui la valentia de prometre a l'Esperit Sant de portar un jove a Jesucrist, de la millor manera que consideri, sabent «donar raó de la vostra esperança, però amb mansuetud» (cf. 1Pe 3,15).

Però, per assolir aquest objectiu, estimats amics, cal que sigueu sants, que sigueu missioners, perquè mai no es pot separar la santedat de la missió (cf. Redemptoris missio, 90). No tingueu por de convertir-vos en sants missioners com sant Francesc Xavier, que va recórrer l'Extrem Orient anunciant la Bona Notícia fins al límit de les seves forces, o com santa Teresa de l'Infant Jesús, que va ser missionera àdhuc sense haver deixat el Carmel: tant l'un com l'altra són «patrons de les missions». Estigueu disposats a oferir la vostra vida per il·luminar el món amb la veritat de Crist; per respondre amb

amor l'odi i el menyspreu de la vida;
per proclamar l'esperança de Crist
ressuscitat de cap a cap de la terra.

8. Invocar una «nova Pentecosta» sobre el món

Benvolguts joves, us espero en gran nombre el juliol de 2008 a Sydney. Serà una ocasió providencial per experimentar plenament el poder de l'Esperit Sant. Veniu molts, per a ser signes d'esperança i de suport preciós per a les comunitats de l'Església a Austràlia que es preparen per acollir-vos. Per als joves del país que ens allotjarà, serà una ocasió excepcional d'anunciar la bellesa i el goig de l'Evangeli a una societat secularitzada de moltes maneres. Austràlia, com tota l'Oceania, té necessitat de redescobrir les seves arrels cristianes. A l'exhortació postsinodal *Ecclesia in Oceania*, Joan Pau II escrivia: «Amb la força de l'Esperit Sant, l'Església a l'Oceania

s'està preparant per a una nova evangelització dels pobles que avui tenen fam de Crist... La nova evangelització és una prioritat per a l'Església a l'Oceania» (n. 18).

Us convido a dedicar temps a l'oració i a la vostra formació espiritual en aquest últim tram del camí que ens porta a la XXIII Jornada Mundial de la Joventut, perquè a Sydney pugueu renovar les promeses del baptisme i de la confirmació. Junts invocarem l'Esperit Sant, demanant amb confiança a Déu el do d'una nova Pentecosta per a l'Església i per a la humanitat del tercer mil·lenni.

Que Maria, unida en oració als apòstols al Cenacle, us acompanyi durant aquests mesos i obtingui per a tots els joves cristians una efusió nova de l'Esperit Sant que inflami els cors. Recordeu: l'Església confia en vosaltres! Nosaltres, els pastors, en particular, preguem perquè estimeu i

feu estimar sempre més Jesús i el
seguí fidelment. Amb aquests
sentiments us beneeixo a tots amb
gran afecte.

Lorenzago, 20 de juliol de 2007

Benet XVI

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/benet-xvi-
amb-els-joves-a-sydney/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/benet-xvi-amb-els-joves-a-sydney/) (22/08/2025)